

عنوان مقاله:

بررسی هندسه چینخوردگی در زاگرس مرتفع در ناحیه اردل-ناغان-دوپلان (زاگرس مرتفع)

محل انتشار:

شانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سلمان فتحی هفشجانی - دانشگاه صنعتی شاهرود، دانشکده علوم زمین، شاهرود

پرویز امیدی - دانشگاه صنعتی شاهرود، دانشکده علوم زمین، شاهرود

عزیزاله طاهری - دانشگاه صنعتی شاهرود، دانشکده علوم زمین، شاهرود

خلاصه مقاله:

زاگرس بلند با پهنای 10 تا 65 کیلومتر، باریک‌های از کمربند راندگی زاگرس در جنوب باختری ایران را تشکیل می‌دهد. مرز شمالی این زون منطبق بر راندگی اصلی زاگرس و مرز جنوبی آن گسل زاگرس مرتفع می باشد (Sepehr & Cosgrove, 2004). منطقه مورد مطالعه مابین شهرهای اردل-ناغان-دوپلان قرار داشته که بخشی از قسمت باختری زاگرس مرتفع را شامل می‌شود. در این منطقه سازندهای دوران دوم و سوم بر اثر فرآیندهای تکنونیک در زمانهای زمینشناسی مختلف تحت تأثیر چینخوردگی قرار گرفته‌اند. این مطالعه به منظور شناسایی خصوصیات این چینخوردگیها صورت گرفته است. به این منظور 7 پیمایش در مناطق اردل، ناغان، دوپلان و دشتک انجام گرفت. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که سطوح محوری چینخوردگیها در این منطقه دارای دو روند غالب شمال‌باختر-جنوب‌خاور و تقریباً خاوری-باختری می‌باشد. این چینها از لحاظ هندسی و طبقه‌بندی فلوئی (1964)، بر حسب شیب سطح محوری و میل خط لولا، در سازندهای مربوط به کرتاسه در رده چینهای Upright-Sub Horizontal, Upright- Gently Plunging, Steeply inclined- Sub horizontal Plunging, Steeply inclined-Gently Plunging, Moderrately inclined- Gently Plunging, Moderrately indlined- Sub horizontal Plunging

و بر حسب زاویه بین یالی (Fluety, 1964) در دو رده Closed و Open بوده و در سازندهای مربوط به دوران سوم و ترشیری به ترتیب در دو تقسمبندی، در ردههای Open و Gently و Upright- Plunging, Upright- Subhorizontal, Steeply inclined- Gently Plunging قرار می گیرند.

کلمات کلیدی:

زاگرس مرتفع، چینخوردگی، اردل، ناغان، دوپلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/181446>

